

daivathintenyayapramanam.org

അനുബന്ധം 8b: യാഗങ്ങൾ — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട്

ഈ പേജ് യെരൂശലേമിൽ ആലയം ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ മാത്രം അനുസരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരമ്പരയുടെ ഭാഗമാണ്.

- അനുബന്ധം 8a: ആലയം ആവശ്യമായ ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ
- അനുബന്ധം 8b: യാഗങ്ങൾ — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട് (ഈ പേജ്).
- അനുബന്ധം 8c: വേദപുസ്തകത്തിലെ ഉത്സവങ്ങൾ — ഇന്ന് അവയൊന്നും അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8d: ശുദ്ധീകരണനിയമങ്ങൾ — ആലയമില്ലാതെ അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8e: ദശാംശവും ആദ്യഫലങ്ങളും — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8f: കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ — യേശുവിന്റെ അന്ത്യത്താഴം പെസഹ ആയിരുന്നു
- അനുബന്ധം 8g: നാസീർവ്രതവും നേർച്ചാനിയമങ്ങളും — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8h: ആലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഗികവും പ്രതീകാത്മകവുമായ അനുസരണം
- അനുബന്ധം 8i: കുരിശും ആലയവും

ന്യായപ്രമാണം യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്

ഇസ്രായേലിനു നൽകിയ എല്ലാ കല്പനകളിലും യാഗങ്ങളെക്കാൾ കൃത്യതയോടെ വിവരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊന്നില്ല. എല്ലാം ദൈവം വിശദീകരിച്ചു: മൃഗത്തിന്റെ തരം, പ്രായം, അവസ്ഥ, രക്തം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട വിധം, യാഗപീഠത്തിന്റെ സ്ഥാനം, പുരോഹിതന്മാരുടെ പങ്ക്, ശുശ്രൂഷയ്ക്കിടെ അവർ ധരിക്കേണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾപോലും. ഹോമയാഗങ്ങൾ, പാപയാഗങ്ങൾ, അകൃത്യയാഗങ്ങൾ, സമാധാനയാഗങ്ങൾ, ദിനംപ്രതിയുള്ള യാഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഓരോ യാഗവും ദൈവിക മാതൃക അനുസരിച്ചായിരുന്നു; അതിൽ വ്യക്തിപരമായ പുതുമകൾക്കോ ബദൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കോ ഇടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. “പുരോഹിതൻ ഇതു ചെയ്യണം... യാഗപീഠം ഇവിടെ ആയിരിക്കണം... രക്തം അവിടെ വയ്ക്കണം...” ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം കൃത്യമായ അനുസരണത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയാണ്; ഇഷ്ടാനുസരണം മാറ്റാവുന്ന നിർദേശങ്ങളുടെ കൂട്ടമല്ല.

ഒരു യാഗം ഒരിക്കലും “ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മൃഗത്തെ കൊല്ലുക” എന്നതു മാത്രമായിരുന്നില്ല. അത് വിശുദ്ധമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു; ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽ മാത്രമേ അത് നടത്താവൂ (ലേവ്യപുസ്തകം 17:3-5; ആവർത്തനപുസ്തകം 12:5-6, 12:11-14), അഹരോന്റെ വംശത്തിൽപ്പെട്ട പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട പുരോഹിതന്മാർക്കു മാത്രമേ അത് നടത്താനാകൂ (പുറപ്പാട് 28:1; 29:9; ലേവ്യപുസ്തകം 1:5; സംഖ്യാപുസ്തകം 18:7), ആചാരപരമായ ശുദ്ധിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ അതു നടത്താവൂ (ലേവ്യപുസ്തകം 7:19-21; 22:2-6). ആരാധകൻ സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നില്ല. ശുശ്രൂഷ നടത്തേണ്ടയാളെ ആരാധകൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നില്ല. രക്തം എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം, എവിടെ പുരട്ടണം എന്നിവ ആരാധകൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നില്ല. മുഴുവൻ വ്യവസ്ഥയും ദൈവത്തിന്റെ രൂപകല്പനയായിരുന്നു; അനുസരണം എന്നത് ആ രൂപകല്പനയുടെ ഓരോ വിശദാംശവും ആദരിക്കണമെന്നായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 25:40; 26:30; ലേവ്യപുസ്തകം 10:1-3; ആവർത്തനപുസ്തകം 12:32).

പണ്ടുകാലത്ത് ഇസ്രായേൽ ഈ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചത് എങ്ങനെ

ആലയം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, കല്പിച്ചതുപോലെ കൃത്യമായി ഇസ്രായേൽ ഈ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു. മോശെയുടെയും യോശുവയുടെയും ശമൂവേലിന്റെയും ശലോമോന്റെയും ഹിസ്കീയാവിന്റെയും യോശീയാവിന്റെയും എസ്രയുടെയും നെഹെമ്യാവിന്റെയും തലമുറകൾ ദൈവം തന്നേ സ്ഥാപിച്ച യാഗങ്ങളിലൂടെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു ചെന്നു. ആരും യാഗപീഠത്തിനു പകരം മറ്റൊന്ന് സ്ഥാപിച്ചില്ല. ആരും പുതിയ ആചാരങ്ങൾ സ്വയം മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയില്ല. ആരും വീടുകളിലോ പ്രാദേശിക കൂട്ടായ്മകളിലോ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചില്ല. രാജാക്കന്മാർപോലും—തങ്ങളുടെ അധികാരം മുഴുവൻ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും—പുരോഹിതന്മാർക്കായി മാറ്റിവച്ചിരുന്ന ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നത് വിലക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇസ്രായേൽ ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴൊക്കെയും—അധികാരമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചോ പുരോഹിതരല്ലാത്തവരെ വിശുദ്ധ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കാൻ അനുവദിച്ചോ—ദൈവം അവരുടെ ആരാധന നിരസിക്കുകയും പലപ്പോഴും ന്യായവിധി വരുത്തുകയും ചെയ്തതായി തിരുവെഴുത്ത് ആവർത്തിച്ച് കാണിക്കുന്നു (1 ശമൂവേൽ 13:8-14; 2 ദിനവൃത്താന്തം 26:16-21). ദൈവം പറഞ്ഞതുതന്നെ, അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്ത്, അവൻ നിയമിച്ച ശുശ്രൂഷകരിലൂടെ കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു വിശ്വസ്തത.

ഇന്ന് ഈ കല്പനകൾ അനുസരിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ട്

എ.ഡി. 70-ൽ റോമാക്കാർ ആലയം നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം, യാഗവ്യവസ്ഥ മുഴുവനും അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തതായി. ദൈവം അത് റദ്ദാക്കിയതുകൊണ്ടല്ല; ഈ കല്പനകൾ അനുസരിക്കാൻ ആവശ്യമായ, ദൈവം നൽകിയ വ്യവസ്ഥിതി ഇനി നിലനിൽക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ആലയമില്ല, യാഗപീഠമില്ല, അതിവിശുദ്ധസ്ഥലമില്ല, പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട പൗരോഹിത്യമില്ല, സ്ഥാപിതമായ ശുദ്ധിവ്യവസ്ഥയില്ല, യാഗത്തിന്റെ രക്തം ദൈവസന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കാൻ ഭൂമിയിൽ അംഗീകൃതമായ സ്ഥലവുമില്ല.

ഈ ഘടകങ്ങളില്ലാതെ “നമ്മാൽ കഴിയുന്നതു ചെയ്യുക” എന്നതോ “ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ആത്മാവ് പാലിക്കുക” എന്നതോ സാധ്യമല്ല.

അനുസരണത്തിന് ദൈവം സ്ഥാപിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ആവശ്യമാണ്. ആ വ്യവസ്ഥകൾ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ അനുസരണം അസാധ്യമാകുന്നു—നാം അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല, ഈ പ്രത്യേക കല്പനകൾ നിറവേറ്റാൻ ആവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ ദൈവം തന്നെ നീക്കിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്.

യാഗങ്ങൾ നിലയ്ക്കുമെന്ന് ദാനീയേൽ പ്രവചിച്ചത്

യാഗങ്ങൾ നിലയ്ക്കുമെന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾതന്നെ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചു—ദൈവം അവ റദ്ദാക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല, ആലയം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനാലാണ്. “യാഗവും വഴിപാടും നിലയ്ക്കും” എന്ന് ദാനീയേൽ എഴുതി (ദാനീയേൽ 9:27); എന്നാൽ അതിന്റെ കാരണം അവൻ വിശദീകരിച്ചു: നഗരവും വിശുദ്ധമന്ദിരവും ശത്രുസൈന്യത്താൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടും (ദാനീയേൽ 9:26). ദാനീയേൽ 12:11-ൽ, പതിവായ യാഗം “നീക്കപ്പെടും” എന്ന് പ്രവാചകൻ വീണ്ടും പറയുന്നു; ഈ പ്രയോഗം നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതിനെ അല്ല, ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെയും ശൂന്യമാക്കലിലൂടെയും നീക്കപ്പെടുന്നതിനെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ദൈവം തന്റെ കല്പനകൾ മാറ്റി എന്ന് ദാനീയേലിൽ ഒന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ആലയം ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ടതിനാലാണ് യാഗങ്ങൾ നിലച്ചത്. ന്യായപ്രമാണത്തിന് മാറ്റമൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അനുസരണത്തിനായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലം മാത്രമാണ് നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടതെന്നും ഇത് ഉറപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതീകാത്മകമായോ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചതോ ആയ യാഗങ്ങളുടെ തെറ്റ്

യാഗവ്യവസ്ഥയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പ്രതീകാത്മകമായി പുനരാവിഷ്കരിക്കാൻ പല മിശിഹായവിശ്വാസി കൂട്ടായ്മകളും ശ്രമിക്കുന്നു. അവർ പെസഹാ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും അതിനെ “യാഗം” എന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ കൂട്ടായ്മകളിൽ ധൂപം കത്തിക്കുന്നു. ആചാരങ്ങൾ പുനരഭിനയിക്കുകയും വഴിപാടുകൾ വീശിക്കാണിക്കുകയും നാടകാവിഷ്കാരങ്ങളിലൂടെ “തോറയെ ആദരിക്കുന്നു” എന്നു നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുചിലർ “പ്രവചനാത്മക യാഗങ്ങൾ,” “ആത്മീയ യാഗങ്ങൾ,” അല്ലെങ്കിൽ “ഭാവിയിലെ ആലയത്തിനായുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ” എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തികൾ മതപരമായി തോന്നാമെങ്കിലും അവ അനുസരണമല്ല—മനുഷ്യനിർമ്മിത സൃഷ്ടികളാണ്.

പ്രതീകാത്മക യാഗങ്ങൾ ദൈവം ഒരിക്കലും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മനുഷ്യരുടെ ഭാവനയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച പകരക്കാരെ ദൈവം ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ആലയത്തിനുള്ളിൽ മാത്രം ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ കല്പിച്ച കാര്യം ആലയത്തിനു പുറത്തു ചെയ്യാൻ ആളുകൾ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ദൈവം മഹത്വപ്പെടുന്നുമില്ല. ആലയമില്ലാതെ ഈ കല്പനകൾ അനുകരിക്കുന്നത് വിശ്വസ്തതയല്ല; അവ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ ദൈവം പുലർത്തിയ കൃത്യതയോടുള്ള അവഗണനയാണ്.

ദൈവത്തിനു മാത്രം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനാകുന്ന ആലയത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന യാഗങ്ങൾ

യാഗവ്യവസ്ഥ അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ല, റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല, മനുഷ്യർ കെട്ടിച്ചമച്ച പ്രതീകാത്മക പ്രവൃത്തികളോ ആത്മീയ രൂപകങ്ങളോ അതിനു പകരമായിട്ടുമില്ല. യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കല്പനകൾ അവസാനിച്ചു എന്ന് ന്യായപ്രമാണത്തിലോ പ്രവാചകന്മാരിലോ യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളിലോ ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെയും നിത്യമായ സാധുത യേശു സ്ഥിരീകരിച്ചു; ആകാശവും ഭൂമിയും കടന്നുപോകുന്നതുവരെ അക്ഷരത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ വരപോലും നീങ്ങിപ്പോകുകയില്ലെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു (മത്തായി 5:17-18). ആകാശവും ഭൂമിയും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ കല്പനകളും നിലനിൽക്കുന്നു.

പഴയനിയമത്തിലുടനീളം അഹരോന്റെ പൗരോഹിത്യവുമായുള്ള തന്റെ ഉടമ്പടി “നിത്യമായിരിക്കും” എന്ന് ദൈവം ആവർത്തിച്ച് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു (പുറപ്പാട് 29:9; സംഖ്യാപുസ്തകം 25:13). യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചട്ടങ്ങളെ “നിങ്ങളുടെ തലമുറകളിലൊക്കെയും എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം” എന്നാണ് ന്യായപ്രമാണം വിളിക്കുന്നത് (ഉദാ., ലേവ്യപുസ്തകം 16:34; 23:14, 23:21, 23:31, 23:41). ഈ കല്പനകൾ അവസാനിക്കുമെന്ന് ഒരു പ്രവാചകനും ഒരിക്കലും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. പകരം, ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ ജാതികൾ ആദരിക്കുകയും അവന്റെ ആലയം “സകലജാതികൾക്കും പ്രാർത്ഥനാലയം” ആകുകയും ചെയ്യുന്ന ഭാവിയെക്കുറിച്ചാണ് പ്രവാചകന്മാർ സംസാരിക്കുന്നത് (യെശയ്യാവ് 56:7); ആലയത്തിന്റെ വിശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കാൻ യേശു ഉദ്ധരിച്ച അതേ വാക്യമാണിത് (മർക്കോസ് 11:17). ആലയത്തിന്റെ അന്ത്യം സൂചിപ്പിക്കാനല്ല യേശു ഈ വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചത്; അതിനെ ദുഷിപ്പിച്ചവരെ കുറ്റംവിധിക്കാനാണ്.

ന്യായപ്രമാണം ഈ യാഗങ്ങൾ ഒരിക്കലും റദ്ദാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, യേശു അവ റദ്ദാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, പ്രവാചകന്മാർ അവ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ഒരിക്കലും

പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, തിരുവെഴുത്ത് അനുവദിക്കുന്ന നിഗമനത്തിൽ മാത്രമേ നാം എത്തുന്നുള്ളൂ: ഈ കല്പനകൾ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യമായ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിലനിൽക്കുന്നു; ദൈവം തന്നേ ആവശ്യപ്പെട്ട ഘടകങ്ങളായ ആലയം, പൗരോഹിത്യം, യാഗപീഠം, ശുദ്ധിവ്യവസ്ഥ എന്നിവ ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ മാത്രം ഇന്ന് അവ അനുസരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ദൈവം തന്നേ നീക്കിയവ അവൻ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ, ശരിയായ നിലപാട് അനുകരണമല്ല, വിനയമാണ്. ദൈവം താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവച്ചത് പുനഃസൃഷ്ടിക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നില്ല. നാം യാഗപീഠം മറ്റൊരിടത്തേക്കു മാറ്റുകയോ സ്ഥലം മാറ്റുകയോ ആചാരം തിരുത്തുകയോ പ്രതീകാത്മക രൂപങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും അതിന്റെ പൂർണതയെ ആദരിക്കുകയും ദൈവം കല്പിച്ചതിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ അതിൽനിന്നു കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ആവർത്തനപുസ്തകം 4:2). അതിൽ കുറഞ്ഞതെന്തും ഭാഗികമായ അനുസരണമാണ്; ഭാഗികമായ അനുസരണം അനുസരണക്കേടാണ്.